

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 135.

V Ljubljani, v sredo 17. junija 1891.

Letnik XIX.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. junija.

Budgetna razprava.

(Prvi dan.)

Danes se je pričela budgetna razprava; ker ni pričakovati, da bi bila rešena do konca tega meseca, s katerim vladi poteče pravica pobirati davke, izročila je danes zbornici načrt zakona, s katerim se ta pravica razteza še na mesec julij. Ob enem je predložil trgovinski minister pismo, s katerim zahteva od zbornice, da naj v proračun postavi še pol milijona goldinarjev, ki se ima kot prvi obrok brezobrestnega posojila v skupnem znesku poldrugega milijona goldinarjev izplačati avstrijskemu Lloydju. Za ta znesek se torej zniža presežek letošnjega proračuna.

Nejasnost političnega položaja, ki vlada v poslaniški zbornici, in čudna zmes, ki je sem ter tje pri nekaterih obravnavah stopila na dan, kaže se tudi pri razpravi o državnem proračunu. Govorniki se več ne ločujejo po svojih sedežih na levi ali desni strani predsednikovi med nasprotnike in zagovornike državnega proračuna, ampak med obojimi najdeš zastopane različne stranke in stranice. Med nasprotniki se poleg 5 Mladočehov (Gregr, Kaizl, Herold, Engel in Kavnic) nahajajo južni tirolec baron Ciani, staročeski moravski poslanec dr. Začek, konservativca Perič in Kaltenegger, nemška nacionalca Hoffmann in Steinwender, krščansko-socijalni pristaš knez Liechtenstein in samotarec Lienbacher. Samo Poljaki in združeni levičarji so tako zadovoljni s sedanjim političnim položajem, da se dozda nikdo izmed njih ni oglasil proti državnemu proračunu. Pač pa jih najdemo v lepem številu med zagovorniki, ki si v taki vrsti sledijo drug drugemu, da je med tremi zmerom en poljski, en levičarski in en konservativni govornik. Dotične trojice so: Jaworski, Menger, Šuklje, Schwarzenberg, Pichler, Sczepa-

nowski, Ebenhoch, Fournier, Romanczuk, Wurmbrand, Di Pauly, Plener, Palfy, Madejski. Ta sestava pa ni slučajna, določena po žrebanju, ki je bilo v prejšnjih letih pri uvrščevanju govornikov velikega pomena, ampak ustvarila jo je skrb klubovih načelnikov, ki sedaj odločujejo, koliko in kateri govorniki naj pri tej ali tej reči govoré. Njim se torej sedaj naznanjajo govorniki vsakterega kluba, in oglaševanje pri predsedništvu se godi le zaradi lepšega. Ne vem, kam dospé avstrijski parlamentarizem, če pojde tako nadalje.

Prvi je danes govoril dr. Gregr ter pred vsem razpravljal razmere med Čehi in med Nemci. Poudarjal je, da so Čehi pripravljeni k spravi, da se pa nikdar ne morejo udati taki stranki, kakršna je nemško-levičarska, ki hoče le nadvladati nad narodom češkim, in katero vlada podpira s svojo veljavo v tem početju. Mladočehi imenuje skrajno stranko, s katero ni mogoče shajati. In to si drzne trditi stranka, ki je pred malim časom ploskala Knotzu, in ki je žugala tako ropotati, da se bodo stresala okna cesarske palače. In s tako stranko naj se vežejo in družijo Poljaki, s stranko, ki hoče uničiti narodnost drugih narodov, kar je po njegovi misli velika krivica na svetu. Zato priporoča Poljakom, da naj se zavedajo svoje dolžnosti in naj se ne družijo z nasprotniki, ki hočejo najprej pohrustati narod češki, za njim narod slovenski in hrvatski. Toda zapomnijo naj si, da pridejo konečno tudi oni na vrsto.

Govor je bil odločen, pa brez strastnih napadov, katerih v prejšnjih govorih ni bilo nikdar pogrešati, zato je bil pa tudi vtis njegov očividni. Nepreviden je bil samo napad na češke velike posestnike, katerih ne bo pridobil, če jim v enomer po krivem očita, da se ne brigajo za težnje češkega naroda.

Za njim se je oglasil načelnik poljskega kluba, vitez Jaworski, ki je zagovarjal svoj klub zaradi prijaznosti z levičarji. Poljaki se ne obračajo na nobeno stran, ampak so dobri z njimi, kateri hočejo njim dobro. Našteval je želje in zahteve poljskega

kluba, češ, kdor nam bo zdatneje pomagal, da dobimo vse to, s tistim se zavežemo. Omenjal je tudi verske šole, rekši, da jo je ena stranka zahtevala, da so ji pa odločno ugovarjale vse druge stranke. Jaworski je menda že pozabil, da je nekdanji eksekutivni odsek, v katerem je bil tudi on, odobral dotični predlog, ter privolil, da naj pride prvo branje njegovo na dnevni red. Dr. Ebenhoch bo menda reč že pojasnil in Jaworskemu povedal, da se moti.

Tretji govornik, baron Ciani, je govoril prav kratko o južnotirolskih razmerah, za njim pa je dr. Menger v dolgem govoru razpravljal češko-nemško spravo, in razvijal uzroke, zakaj se levica sedaj oklepa vlade. Dalje je govoril o podraženju tobaka, o davku na sladkor in omenjal potrebe, znižati zemljiški, hišni in obrtni davek. Vsled tega bo državi sicer odpadlo veliko dohodkov, ali po njegovi misli ne bo težko jih nadomestiti z drugimi prihodki, zlasti z novo vredbo davkov, ki je sploh jako potrebna.

Peti govornik je bil nemški nacionalca Hoffman, ki je našteval, kaj on in njegova stranka od vlade vse pričakuje, za njim pa je prišel na vrsto poslanec Šuklje, ki je v prvem delu razpravljal državni proračun sam, v drugem poudarjal zahteve slovenskega naroda, v tretjem pa govoril o splošnem političnem položaju. Ker je Menger očital bivšemu finančnemu ministru Dunajevskemu, da je zanemarjal dežele, mu Šuklje odgovarja, da mu gleda Kranjske kaj tacega ne more očitati, ker se ima naša dežela le njegovi blagohotnosti zahvaliti, da ima tako lepe dohodke od priklade na opojne žgane pijače in da je srečno izvršila konverzijo zemljiško-odveznega zaklada. V varstvo ravnotežja v državnem proračunu priporoča pravično vravnavo davkov in premembo ali konverzijo državno-dolžnih obveznic. Odločno je poudarjal zahteve naroda slovenskega, našteval krivice, ki se mu v raznih deželah godé v političnem, sodnijskem in učnem oziru, ter je v dokaz svoje trditve našteval posamezne dogodke. V tretjem delu je omenjal nejasnost sploš-

LISTEK.

Ponočni kralj.

Francoski spisal A. de Lamothe.

(Dalje.)

Ob 2. uri popoldne bila sta jetnika dejana v ječo pri redarski postaji, kjer sta čakala, da ju popeljejo pred preiskovalno sodnijo.

Štiri višja sodišča, — obstoječa iz dvanajst sodnikov, ki se ne morejo odstaviti in od katerih ima vsak na leto 100.000 frankov plače, — izvršujejo dvakrat v letu obsodbe v različnih mestih s pomočjo porotnikov, poslanih od kraljevega „sherifa“. Ti porotniški sodnji sta dvojni: prva sestoji iz trindvajset udov, druga iz dvanajst. — Velika sodnja združuje v vsaki grofiji vse pravice; presoja tožilne listine in določi, ali pride zatoženec pred malo sodnijo, ali ne. Ta bi bila podobna našim porotnim sodnijam, ako bi se njih delavnost ne omejevala na to, da se nje izraz glasi le: kriv ali nekriv, brez ozira na pomanjšalne okoliščine; — in ako bi se ne moral ta izraz jednoglasno izpolniti.

Višjim sodnijam podrejene so krajne sodnije, koje vodi rabsodnik, katerega opravila pa so povse različna od onih naših uradnikov istega imena. Kot

sodnijski uradniki sprejemajo naznanila, vpeljavajo predpreiskavo in smejo od oseb, ki so jim sumnjive, zahtevati denarnih zastav, ali je tudi zapreti, dasi niso našli krivde nad njimi.

Ti rabsodniki niso plačani. Izvolijo se iz posestnikov, ki so prijazni vladi. Irska jih ima več nego 3000. Razume se, da so vsi, kakor od „sherifa“ izbrani porotniki, — sami protestantje. — Kaj sledi iz te naprave?

Da na Irskem sodniki in porotniki ravnajo z zatožencem, kakor s hudodeleem. Porotniki, kakor rabsodnik, ki kazni narekuje, so jedna in ista oseba. Lord je, ki toži nesrečnega najemnika, in lord je, ki izreka obsodbo zatožencu. Pred takega sodnika, pred lorda Plunderer-ja, močnega pivca, strastnega lovca, brez vere, a polnega fanatičnega protestantizma, ki je Irce smrtno sovražil, bila sta pripeljana Jurij in njegov sin Peter.

Coroner mu objavi uspeh predpreiskave ter natančno opisuje umor „driverja“.

„Anglež je torej umorjen?“ dé počasi lord Matvez Plunder, ki je doslej jako nepozoren preiskaval in ogledoval puško, ki mu je baš slednje dni došla iz Londona.

„Da, Milost, „driver“ je bil lorda Pilfererja iz Killarny.“

„Ah, ti razbojnik! Ti ničvredneži! Pokončal jih bom!“ vpije lord. „Ali imate prič?“

„Deset za jednega, Milost, a same Irce; veste pa, da je laglje kremen razgreti, da se potí, nego Irca k besedi pripraviti!“

„Vsejedno, vsejedno! Morajo govoriti; poslal ju bodem pred veliko sodnijo, in v prihodnej seji bodo morilci stali pred dvanajsterimi porotniki. „Sherifa“ poznam, katolikov ne bode poleg; oj ti razbojnik!“

„Ukažete li, da to naznanim barristru?“ *)

„Hm, kaj, Barristra? Hvalo Vam! A jaz mislim, da je za te najboljši barrister ono-le,“ ter pokaže težko, s svinčcem nalito palico, ki je slonela v kotu.

Coroner nateguje obraz v vsakoršne gube, pogleduje spodaj in zgoraj izza očal, ter ponižno vpraša, ali naj priče pokliče?“

„Vraga!“ vpije lord in znova ogleduje puško, „vraga, gotovo!“

„Kateri dan? Jutri?“

„Ne, ne; jutri grem na lov, — po lisice!“

„Pojutrnjim torej?“

*) Barrister je jurist-advokat, ki ga pošlje kraljica lordom, ker so ti večinoma neveščji in pravnih stvaréh.

njega političnega obnebjaja, ki se pa mora zjasniti, in je zlasti Poljakom na srce pokladal, da so Slovenci zmerom podpirali vse gališke zahteve in potrebe, gospodarske in narodne, da torej po vsej pravici od njih pričakujejo enako ravnanje. Govor je bil izvrsten in sprejet z veliko pohvalo. Jutri Vam ga pošljem po stenografičnem zapisniku, da ga objavite v celoti.

Govoril je še nemški konservativec Kalte-eger o verski šoli in s svojimi šaljivimi opazkami vzbujal pogosto veselost, za njim pa je predsednik pretrgal razpravo in nadaljevanje napovedal za jutranjo sejo.

Zasajenje vinogradov z ameriškimi trtami.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča v državnem zboru dne 9. junija.

Visoka zbornica! Dosedanji govorniki, posebno gospod poročevalec, so stvar že tako natančno razpravljali in predlogo v obče in podrobno tako temeljito pretresali, da imam le malo še pristaviti.

Oglasil sem se h temu članu za besedo, ker se mi zdi najpomembnejši in namenu najprimernejši del vse predloge. Ni dvomiti, da se je z lani sklenenim zakonom, s katerim se je zagotovilo oproščanje davkov vinogradom, ki se znova zasadé, ker jih je uničila, ali jim preti trtna uš, prebivalstvo spodbudilo, da zatira ta škodljivi mrčes z obnovljenjem vinogradov. Pravično in umestno je pa tudi, da se škode, katere napravi trtna uš vrsté v zakon o elementarnih škodah in se na dotične vinograde primerno ozira z odpisom davka.

Po mojem mnenju bode pa prebivalstvo še bolj spodbudilo to, kar namerava člen II. da bode vlada za obnovljenje uničenih vinogradov dajala posojila. To pooblaščenje vlade je nenavadne važnosti, posebno če se pomisli, koliko škode je že dosedaj napravila trtna uš. Že dvajset let uničuje v Avstriji vinograde trtna uš, ali vendar ga še nemamo vinograda z ameriškimi trtami, ki bi že dajal popolen pridelek. To je žalostno, če se pomisli, da je po vladnem izkazu iz 1889. leta že 25.000 hektarov = 44.000 oral vinogradov okuženih.

Iz tega moremo sklepati, da je prebivalstvo že popolnoma izgubilo pogum zaradi težav, ki so združene z novim nasajevanjem vinogradov. Prebivalstvo bode se pa z veseljem polotilo obnovljenja vinogradov, če se mu za to dadó potrebna sredstva. Tem rajši bode to storilo, ker je vinstvo za mnoge jedini pridelek.

Če bode vlada pri dajanju posojil precej radodarno postopala, in ne bode prestroga, ko se kje trtna uš močno razširi in pridejo posestniki v stisko, pričakovati moremo od zakona najboljšega vpliva. Vladi je dano zares le pooblaščenje, da sme dajati posojila; ali z ozirom na škodo, ki jo je že napravila trtna uš in če pomislim, da je v mnogih okrajih, kjer se bavijo z vinstvom — jaz mislim Hernalš in Baden na Dolenjem Avstrijskem, Brežice na Štajerskem, Krško, Novomesto in Črnomelj na Kranjskem — že polovica, ali pa še več vinogradov uničenih,

„Pojutrnjim zajutrkoval bodem pri lordu v Bantry.“

„V četrtek, ako Vam je priležnejše?“

„Nemogoče; povabil sem družbo na lov.“

„Vaša Milost naj mi tedaj blagovoli naznaniti dan.“

„Bodemo videli . . . v petek? Ni mogoče! V soboto? Ne! Nedelja je nedelja. V torek, da, v torek. Imam sicer zvečer dolžnosti, a tem se bom kmalu odtegnil; torej v torek!“

Jan Pressmann tega odloga ni bil vesel. „To bode dalo pričam priložnost, zjediniti se v izjavah,“ dé jezno; „naposled bosta izpuščena oče in sin.“ Še isti večer pisal je obširno pismo v London. Tri dni pozneje došel mu je odgovor tajnika Piifererjevega:

„Nj. Milost so mi po Vaši želji narekovali pismo častitemu lordu Plunderju, v kojem ga prosijo, naj izpusté očeta, a sina pridržé v trdnem zaporu.“

Vsled tega brzojavil je Pressmann svoji soprogi dve besedi: „All right“, šel potem v jestilno sobo, in ukazal prinesti si mesa, najboljšega vina in žganja.

Dva točaja v črnih frakih in z belima ovratnikoma potegnila sta nekaj ur pozneje svojega imenitnega gôsta izpod mize ter odnesla ga z vso častjo — v njegovo spalnico.

(Dalje slédi.)

sem prepričan, da bode vlada pooblaščenje zmatrala za dolžnost, in da se bode takoj lotila dela porabljaóe pooblastilo. Ta pomožna akcija je pa odvisna od nekega pogoja. Tu ne gre za zatiranje trtne uši z insekticidi, ali na kak drug način, temveč za obnovljenje vinogradov, seveda z ameriškimi trtami. Ker gre za obnovljenje vinogradov z ameriškimi trtami, nastane vprašanje, imamo li dovolj ameriških trt, da bi se mogli lotiti tega dela. Priznati moram, da imamo dosti premalo ameriških trt, da bi mogli z uspehom začeti obnovljenje vinogradov. Spolnjen torej ni pogoj za daljne delo z vladnimi posojili.

Treba je zato vladi gledati na to, da se pomnože trtnice, v katerih se nahajajo ameriške trte, in obstoječe pa še razširijo, in to tembolj, ker se to dá doseči z majhnimi stroški. Reklo se bode morda, da se še sedaj neso mogle vse trte spečati in so se večkrat morale v trtnicah z nova vsaditi.

Ali resnica je pa tudi, da prebivalstvo ni imelo denarja, da bi trte plačalo, nikar da bi moglo poravnati stroške za obnovljenje vinogradov.

Ker je sedaj upati posojila, se bode po trtah še bolj popraševalo in po našem ne baš veselem prepričanju bode potreba tudi še večja. Le pomislite si vinograde, ki se vkup držé, v katerih se je trtna uš že na raznih mestih vgnezdila, drugod so pa še zdrava ali vsaj navidezno zdrava mesta, ne da bi se moglo reči, da se je trtna uš od jedne strani na drugo kako prenesla. Če je podnebje ugodno za trtno uš, se bodo polagoma okužena mesta sklenila in okuženje bode splošno. Tako se je zgodilo v breškem okraju na Bizelskem na Štajerskem in to se zna drugod tudi prigoditi. Da se temu izognemo in se uspešno lotimo zatirati trtno uš z zasajanjem novih vinogradov z ameriškimi trtami, ne morem vlade dovolj prositi, da bolj gleda na vzgojevanje ameriških trt.

Rad bi še spregovoril, kako naj se to delo vrši, ali o tem so že dovolj govorili gospodje predgovorniki.

Le to naj pristavim, da se nameni pač ne bodo dosegli s 36.000 gl., katere je vlada že nekaj let postavila v proračun.

Treba bode večjih stroškov in nadejam se, da bode vlada ustregla skupni želji in v ta namen v proračun postavila večje zneske. (Odobranje.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. junija.

Notranje dežele.

Budgetna debata. Sedaj so definitivno določeni govorniki za budgetno debato. Kako nejasen je položaj, pač to najjasneje kaže, da so nekateri člani Hohenwartovega kluba oglašeni kot govorniki za budget, drugi pa zopet kot govorniki proti budgetu. Ravno tako bo jeden moravski Čeh govoril proti budgetu. Položaj je tako zamotan, da veliko število poslancev ne vé, ali bi šli z vlado, ali proti vladi. Nadejamo se, da budgetna debata položaj malo pojasni, zato pa radovedni pričakujemo izjav od vladne strani.

Poljaki in levičarji. Dolgo smo gojili nado, da Poljaki morda ne bodo šli z levico. Zadnji čas pa vse kaže, da smo položaj preoptimistično sodili. Sedaj bi se reklo varati sebe, ko bi se še zanašali, da se bodo Poljaki dosti pomišljevali, zavezati se s Plenerjem. Našim zastopnikom bode torej resno računati s poljsko-nemško večino, ki se najbrž že ob budgetni debati jako očitno pokaže. Da so se stvari tako neugodno zasukale, krivi so Mladočehi, ki si tudi na Dunaju niso znali pridobiti zaupanja Poljakov. Razžalili so starega Smolko in s tem od sebe porinili poljski klub. V budgetu so pa tudi predlagali stvari, o katerih so zlasti Poljaki mislili, da za sedanjí čas še niso umestne. S tem ne rečemo, da nekateri Mladočehi v narodnem oziru niso imeli najboljših namenov, ali pokazali so, da ne znajo dobro presoditi političnega položaja in torej niso sposobni za narodne zastopnike.

Pasivna opozicija. Sedaj ko se Mladočehi še branijo vsake misli na pasivno opozicijo, je češka kmetska stranka v svojih glasilih jela proslavljati pasivno opozicijo in pozivljati češke poslance, da naj le kar pogumno ostavijo državni zbor. Od pasivne politike si obetajo najboljšé uspehe. Seveda ni pričakovati, da bi se poslanci ravnali po teh svetih. Pasivna politika je imela preslabe nasledke za narod češki, da bi se še našel kak poslanec, ki bi imel resno voljo, nastopiti to pot.

Zakon proti socialistom najbrž v plenumu v državnem zboru niti na vrsto ne pride. Poljski in rusinski klub sta odločno proti temu zakonu, ravno tako ni misliti, da bi zanj glasovali Mladočehi, nemški nacionalci in protisemiti. Levica tudi ni posebno navdušena za tak zakon. Zaradi tega bode pa vlada pustila vso stvar na miru, spoznavši, da za svojo predlogo večine ne dobi. Neiz-

ogibno potreben pa zakon proti socialistom ni. V Nemčiji so tudi dolgo let imeli jako strog podoben zakon, ali nazadnje so ga pa razveljavili, spoznavši, da svojega namena ž njim dosegli neso. Sedaj pa gre tudi brez socialnega zakona. Socialno vprašanje se pa s takimi zakoni itak ne dá rešiti, temveč le z umnimi socialnimi in narodnogospodarskimi reformami, opirajočimi se na kristijanska načela.

Preosnova trgovskega ministerstva.

Zopet se govori o preosnovi trgovskega ministerstva. Nameravane spremembe tičejo se posebno oddelka državnih železnic. Novo komunikacijsko ministerstvo se ne osnuje, torej tudi Bilinski komunikacijski minister ne postane, ali vendar pride njegova osoba pri preosnovi trgovskega ministerstva v poštev.

Nova velika župana na Sedmograškem. Ogerska vlada je sklenila v kratkem dva Saksonca na Sedmograškem imenovati za velika župana. Seveda ta dva moža nista Bog vé kako odločna v narodnem oziru, ali vendar bode to mej saksonskim prebivalstvom napravilo najboljši vtis. Vlada se je najbrž preverila, da s samo madjarskimi uradniki ne gre. Morda hoče s tem dobiti Saksonce na svojo stran, da bode potem lažje zatirala Rumune po načelu: „divide et impera“.

Vnanje države.

Nobene sprave s cerkvijo neče italijanska vlada. Vsaj tako se dá tolmačiti izjava italijanskega ministerskega predsednika v senatu. Sprožila se je misel, da bi vlada podpirala družbo v varstvo italijanskih misijonarjev. Rudini je odgovoril, da hoče država svoje pravice energično braniti, do skrajne meje varovati svojo kompetenco. Omenjene družbe ne more država podpirati, kar podpirajo se samo družbe, katere v svoje šole vvedó knjige, vvedene v italijanskih šolah in vsprejmejo italijanski protektorat. Nasprotniki cerkve so v senatu seveda naidušeno pozdravili ta odgovor. Odločneje bi se skoro ne bil mogel izjaviti niti Crispi. Sedaj radikali pač italijanski vladi ne bodo mogli več očitati, da je preveč naklonjena cerkvi. Nasta odgovor ni osupnil, kajti od nobene italijanske vlade ne pričakujemo večje naklonjenosti cerkvi, dokler trajajo v Italiji sedanje razmere.

Francija in Rusija. Navdušenje za Rusijo na Francoskem že pojema. „Figaro“ piše, da bi od rusko-francoske zveze le Rusija imela dobiček. Posebno se bode pa simpatija za Rusijo v Franciji ohladila, če se potrdi, da se je Rusija zares vmešala v betlehemske spor. Francozi so se navduševali za Ruse le, ker so se nadejali, da jim Rusi pomagajo preteptati Nemce, sedaj pa že spoznavajo, da bi Rusija s francosko pomočjo se le rada utrdila v orijentu, kar bi pa bilo le v škodo francoskim interesom. Kakor se kaže, utegnejo se povrniti časi, kakeršni so bili ob turško-ruski vojni, ko so francoski listi brez izjeme pisali proti Rusiji, dočim je celó več nemških, angleških, italijanskih listov pisalo za Rusijo.

Volitve na Holandskem. Liberalci se bojé, da pri ožjih volitvah ne bodo imeli take sreče, kakor so je pri prvotnih in je zatorej mogoče, da zanesljive večine niti ne dobé v zbornici, temveč bodo konservativci in liberalci blizu enakomočni. Potem takem je veselje liberalcev sprva malo prezgodnje. Protoliberalne stranke se bodo, kakor se kaže, za ožje volitve mej seboj sporazumele in je celo pričakovati, da bode v novi zbornici mej konservativci večja jedinstvo, nego je bila v dosedanji.

Braziltija. Braziljski parlament se je sešel. Predsednik v svojem nagovoru naglašá, da so odnošaji z vsemi vlastmi jako dobri, splošen položaj miren. Državni dohodki se množé in je upanje, da se kmalu napravi ravnotežje v državnem gospodarstvu, ne da bi se morali povišati davki.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 13. junija. (Izlet akad. društva „Triglava“ -a v Ljutomer.) [Konec.] Dospevši do cilja, pozdravi nas gospod Mikl z gostoljubno svojo soprogo. Po kratkem oddihljeju povabi nas č. gosp. kaplan Bohanec, ki se je tudi udeležil našega izleta, k sveti maši v prijazni cerkvi sredi jeruzalemskih goríc, kar tudi vsi izletniki z veseljem storé. Pri službi božji pel je mešani zbor, za kar se imamo zahvaliti posebno gspđ. Fr u e n s f e l d o v i. Razgled od jeruzalemske cerkvice je kaj lep, za Slovence tem lepši, ker ima za nas nek literarno-zgodovinski pomen: Tu lahko vidiš rojstno hišo slavnega Miklošiča in ne daleč odtod poslepje, v katerem je tekla zibelka Stanka Vraza.

Po dušnem krepilu pričakovala nas je gostoljubna gospa Miklova že s telesnim. Petje je jelo menjati z napitnicami, napitnice z godbo, tako da je pač marsikdo vskliknil: „Gospod, tukaj je dobro biti . . .!“

Predsednik „Triglava“, g. drd. J e n k o, napije gostoljubnemu gospodarju g. Miklu in njegovi blagi soprogi, ki sta s tako res slovensko požrtvovalnostjo pogostila toliko množico, zagotavlja, da se bode

vsak Triglav in Hrvat z veseljem in hvaležnim srcem vedno spominjal njihovega gostoljubja.

Gospod cand. jur. Domicelj napije častitim duhovnikom, izmed katerih sta bila navzoča č. g. Bohanec in gosp. Kralj, izražajoč željo, naj bi ostala vedno krepka ista bratska ljubav med duhovskim in posvetnimi stanovi, katere se lahko radujemo vsaj mi na slovenskem Štajerskem.

Na to povzame čast. g. Bohanec besedo ter napije društvu „Triglav“-u nekako tako-le: „Ko so nemški Ljutomerčani slišali, da pridejo Triglavani v njih trg, začeli so povpraševati, kake zverine morajo pač to biti. Že so bili v strahu, da prevrnejo trg, a uverili so se, da temu ni tako, da niso prišli vznemirjati nemškim prebivalcem narodnega čuta, ampak prišli samo slovenske rojake obiskat. Triglavani pa tudi popolnoma zaslužijo svoje ime, saj imajo res tri glave, prvo od svoje matere, drugo od Boga, to je naša vera, a tretjo, katero so si sami priborili s pridnostjo in umom, to je učenost.“

Burno odobravanje sledilo je temu sicer dovtipnemu, a vendar mnogo obsezajočemu govoru.

Za tem napije g. med. Krušič gosp. notarju Šlambergerju, katerega požrtvovalnemu trudu se imamo zahvaliti, da se je izlet tako izborno vršil; on je vodil priprave za izlet, on je vodil tudi slavnost samo. Kolikokrat se bode kak Triglav spomnil na prijetne ure tega izleta, vedno mu bode pač pred očmi, da se ima jedino le zahvaliti gostoljubnosti Ljutomerčanov osobito g. Šlambergerju.

Gospod Šlamberger se zahvali za napitnico, rekóč, da so mu pri delu pripomogli tudi drugi, a kolikor je sam storil, to je storil z veseljem, v znak prijateljstva do Triglavčanov.

Na to napije še č. g. kaplan Kralj hrvaškimi tamburašem, na kar se gospod drd. Kuhar priščno zahvali.

Tako je minul popoldan v prijetni zabavi; solnce stalo je že precej nizko, ko se je začel nalivati šentjanževca in veselega srca jemali smo slovo od krasnih jeruzalemskih gor.

Zvečer zbrali smo se zopet v Vavpotičevih dvoranah, kjer smo se razšli še le v poznem večeru.

Tretji dan ob 8. uri zjutraj pa je prišel čas ločitve. V spremstvu mnogo Slovencev iz Ljutomera odšli smo z razvito zastavo na kolodvor. Hvaležnega srca smo stiskali roke toliko gostoljubnim Ljutomerčanom. Gromoviti „Živio!“ zadoni, ko zažvižga vlak za odhod.

A ni še bilo dosti. Ko pridemo v Spielfeld, da prestopimo na drug vlak, pregovori nas g. Pahor, uradnik na južni železnici, da ostanemo do večera tamkaj. V bližnji gostilni se zberemo, tamburaši udarijo, pevec zapojejo, in vse je bilo zopet veselo, kakor poprej. V teku popoldne počastilo je na mnogo odličnih gostov, med njimi župan v Spielfeldu, mnogo gospej in gospic. Tu se je pokazalo, da zamoreta Slovenec in Nemeč v veseli družbi prav dobro shajata. — Še le ob 6. uri zvečer smo se odpeljali v Gradec. Vsakdo se bo pač z najprisrčnejšim veseljem spominjal teh lepih dni.

Iz Zagreba, 14. junija. (Hrvatski sabor.) V predzadnji sednici hrvaškega sabora se je razpravljalo vprašanje o popolnitvi vseučilišča z medicinsko fakulteto. Saborski odbor, ki je bil v to svrhu izbran že pred dvema leti, je še-le zdaj predložil svoje izveščje. Kakor z vsakim predlogom, ki ima pospeševati na Hrvatskem bodisi duševni ali gmotni napredek, tako se je zgodilo tudi z omenjenim. Vladna stranka je enostavno sprejela predlog odborov, po katerem se vladi prepušča, da vsako leto opredeli neko svoto v letnem proračunu za medicinsko fakulteto. Kolika ima biti ta svota in v kolikih letih se ima dotična fakulteta odpreti, to ne označuje predlog odborov, nego prepušča vso zadevo vladi, ki se pa gotovo ne bode prenašla v tem pogledu, kajti iz govorov vladnih privržencev je razvideti, da bode hrvaško vseučilišče še dolgo čakalo na svojo popolnitev. Proti temu sklepu odborovemu se je opozicija zopet zastopj borila, četudi sta dr. Vrbančič in dr. Amruš prav temeljito dokazovala potrebo medicinske fakultete za Hrvatsko in sploh za slavenski jug.

Tudi je opozicija vladi pokazala dohodke, iz katerih bi se moglo vseučilišče popolniti. V to svrhu bi se moglo namreč obrniti nekaj dohodkov od zaklada zemljiščne odveze, saj je vlada trdila, da bode imela zemlja valed nagodbe z Madjari od te zaklade na leto do 200.000 gld. več dohodkov nego dozdaj. Po tem takem bi se moglo vsaj 100.000 gld. za medicinsko fakulteto opredeliti, in še poprej nego v

desetih letih bi imeli popolno vseučilišče. Doktor Amruš je zategadel tudi stavil predlog, da se do l. 1895 nabere toliko sredstev, da se odpre to leto omenjena fakulteta. Sevéda je bil njegov predlog odbit. Vlada se je sicer izjavila po svojem predstojniku za bogoštovje in nastavo, da je medicinska fakulteta po postavi že tako zagotovljena, a kdaj se bode odprla, to je vprašanje časa in velikih troškov za ta zavod. To je vsaj dostojen, četudi ne utešljiv odgovor nasproti onim govorom, ki so se čuli od vladnih privržencev nasproti temu predlogu. Med ostalim naj omenim samo izjavo poslanca Popovića, onega, ki je trdil v zadnjem saborskem zasedanju, da v šoli učitelju ni treba gojiti nobenih idealov. Le-ta zastopnik trdi, da Hrvatom medicinska fakulteta ni potrebna, nego da morejo dobiti dobrih zdravnikov tudi, če vsako leto pošljejo na deželni trošek nekoliko kandidatov na vanjska vseučilišča. Tako delajo tudi v Srbiji, pa imajo dovolj zdravnikov. Hrvatska je za zdaj presiromašna, da bi mogla vzdržavati tudi še medicinsko fakulteto. Da je govoril kaj takega izkušen mož, ne bi mu zamerili, ali Popović to ni, kajti on sam ne vé, od kakšnih slabih posledic je ravno za vsak narod, če morajo njegovi sinovi v tujino na nauke. To bi moral on kot Srb dobro vedeti za Srbijo, katerej sévéda bolj privoščji vsak napredek nego Hrvatskej, čeravno ima tukaj svojo eksistenco ter plačan s hrvaškimi denarjem, vendar le proti njej govori in dela.

To je žalosten pojav med tako zvano srbsko stranko v hrvaškem saboru, da v novejšem času napadajo hrvaški narod, kjer le morejo. Potem so pa še tako drzoviti, da javno po časopisih med svet trobijo, da na Hrvatskem niso popolnoma svobodni. Kaj hočejo ti ljudje še od Hrvatov? Morda mislijo v svojem šovinizmu, da je Hrvatska že del kraljevine Srbije! Na tak način sévéda ne more biti prave sloge mej obema narodoma, pa se zategadel ne moremo čuditi, da Starčevićeva ideja v tem pogledu mora mej hrvaškimi narodom napredovati. Če se Srbi v tako važnem kulturnem vprašanju, kakor je popolnitev hrvaškega vseučilišča protivijo Hrvatom samo zato, ker še Srbi v kraljevini Srbiji nimajo vseučilišča, je to jako žalosten pojav v našem kulturnem in političnem življenju, in pa tudi dokaz, da stojé omenjeni Srbi na precéj nizkej stopinji občne naobražbe, ker jih v tem pogledu vodi šovinistična strast.

V sednici dné 10. junija so bili sprejeti in odobreni računi mej Ogersko in Hrvatsko za l. 1887 tako, kakor jih je odbor predložil. Ker se pa v tem izveščju Hrvatska predstavlja kot pasivna zemlja, ugovarjal je proti temu računu poslanec dr. Vrbančič, kar ponavlja vsako leto, samo da se zna, kako krivi da so omenjeni proračuni sestavljeni in kako krivični so za Hrvatsko.

V tej sednici je bil sprejet tudi predlog o konverziji dolga zemljiščne odveze, kakor ga je vlada predložila. Opozicija je bila proti temu sklepu, kajti ž njim se zemlji nakladajo večji davki, koristi pa bode težko kaj od tega imela. Vsi ugovori sévéda niso nič pomagali. Tudi zaključni računi o deželnih zakladah za l. 1889 so bili sprejeti. Potem so bile sednice pretrgane do 18. junija. Ta dan pride na dnevni red vodna postava, ki je v odboru že sprejeta, kakor jo je vlada predložila, kar bo tudi gotovo sabor storil.

Dnevne novice.

(Iz c. kr. šolskega sveta kranjskega.) V zadnji seji so sklenili, da se ljudska šola na Bučki razširi v dvorazrednico, tudi se napravi šola za silo v občini Stara Oselica. Potrdil se je učni načrt za vpeljavo pouka o deških ročnih delih na c. kr. rudarski šoli v Idriji. — Ker se je c. kr. okr. šolski nadzornik č. g. župnik Jakob Aljaž odpovedal nadzorništvu, sporočili so se predlogi do naučnega ministerstva gledé na imenovanje novega nadzornika. — Definitivno kot učiteljice se nastavijo dosedanje podučiteljice gđč. Marija Wessner in gđč. Marija Marout na osemrazredni slovenski dekliški šoli v Ljubljani, gđč. Franja Ilersič in gđč. Em. Witschl na petrazredni nemški dekliški šoli v Ljubljani.

(Stoletnica Vodnikova na Koprivniku) se ne bode vršila, kakor smo ob svojem času poročali, že letos, marveč leta 1893, ker je Valentin Vodnik leta 1793 prišel kot prvi župnik na Koprivnik in je ondi ostal do leta 1796. — Odbor v Bohinju še vedno sprejema darove v ta namen.

(Izlet pevskega zbora „Glasbene Matice“ na Bled v nedeljo dné 21. junija.) Omenili smo že, da se dobivajo vožnji listki za posebni vlak samo do petka zvečer pri g. Pavlinu in v trgovini g. Sossa. Ker nekaterniki ne smatrajo tega obvestila doslovno strogo, misleč, da se bode vožnja lahko plačala tudi v dan izleta malo pred odhodom vlakom, poudarjamo tu še jedenkrat, da je posebni vlak z mnogo znižanimi cenami osigurjen le tedaj, ako se oglasi do petka večer tristo udeležiteljev. Ako se jih ne oglasi toliko do tega časa, voziti se bode treba z navadnim vlakom, onim pa, ki so že kupili listke za posebni vlak, povrnili se bode denar. Ako bode v petek večer osigurjen posebni vlak, le tedaj se bodo dobivali vožnji listki tudi še pozneje, sévéda kolikor bode preostajalo prostora. Vožnja z odpravo vred stane iz Ljubljane, Loke sli Kranja na Bled in nazaj jednako, namreč I. razred 2 gl. 40 kr., II. razr. 1 gl. 60 kr., III. razred 80 kr. Ista cena velja tudi za one, kateri bi, dospéši na Bled s kakim poznejšim vlakom, posluževali se posebnega vlaka samo vračujoč se z Bleda. Odhajal bode vlak iz Ljubljane ob 5. uri 20 minut zjutraj, vračal pa se iz Lesec ob 9. uri zvečer. — Gledé na koncert odgovarjamo na mnoga povpraševanja, da bode brezplačen vstop vsakemu dovoljen. Pele se bodo mej drugimi Foersterjeve: „Kitica slovenskih narodnih pesnij“, „Slava Slovencev“, „Napitnica“, „Pjevajmo“, Nedvédove: „Pozdrav Bledu“, „Slovenska dežela“, „Pomlad in ljubezen“ in Eisenhutova „Mazurka“.

(Cerkvene slavnosti sv. Alojzija v Ljubljani) vršile se bodo po vseh ljubljanskih cerkvah prav slovesno. — V stolnici bo slovesna tridnevica, vsaki dan zjutraj ob 5. uri govor in zatem sv. maša, jednako bo pri čč. očetih frančiškanih. Pri sv. Jakobu bo vse tri dni slovesna sv. maša zjutraj ob ½ 6. uri, zvečer ob 7. uri govor s slovesnimi litanijami; v nedeljo pa bo ob 9. uri sv. maša z govorom, zvečer ob 7. uri sklepni govor in litanije. — Pri sv. Petru bo prve tri dni vsaki dan zjutraj ob 5. uri govor in sv. maša, zvečer ob 7. uri govor in litanije; v nedeljo pa ob 5. uri in ob 9. uri govor in slovesna sv. maša, popoldne ob 2. uri sklepni govor in slovesne litanije. — Jednako se bodo vršile slovesnosti tudi v Trnovem, pri sv. Florijanu in pri Uršulinkah. V nunski cerkvi imeli bodo vsi gimnazijci v nedeljo ob 8. uri slovesno službo božjo.

(Slana na ljubljanskem barju.) V nedeljo zjutraj je bila huda slana na ljubljanskem barju, ki je mnogo škode napravila barjanom, vlasti pri fižolu in ajdi.

(Vabilo k občnemu zboru učiteljskega društva za postojnski šolski okraj), ki bode dné 8. julija t. l. ob 4. uri popoldne v Postojni. Razven običajnih točk je na dnevnem redu tudi ustanovitev podporne zaloge. — Dné 9. julija ob 9. uri dopoldne bode v Košani razkritje nagrobnega spomenika ranjkega g. F. Kete-ja. — K pravobilni udeležbi vabi ODBOR.

(Iz Borovnice) se nam poroča dne 16. junija: Kakor povsod po Notranjskem, tako tudi pri nas nismo zadovoljni z novim voznim redom pri južni železnici, ker zlasti iz občine Borovnica, Preser, Rakitna imajo mnogi ljudje v Ljubljani opravila bodisi pri c. kr. okr. glavarstvu, davkariji in pri drugih uradih, s kupčijo z lesom, drvami itd., in vse to se je opravilo še nekako poprej, a zdaj pa ni mogoče, ampak mora človek zjutraj z mešanim vlakom v Ljubljano, da tako skoraj celo noč zgubi, če je le koliko od postaje oddaljen doma. Vprašam torej slavna županstva, bi ne bilo li dobro, ko bi zopet prošnjo na vodstvo južne železnice poslali za en vagon ali dva k tistemu tovornemu vlakom, ki okoli 8. ure zjutraj v Ljubljano pride, namreč tako kakor je bilo pred par leti. — Imeli bomo pri nas v kratkem občinske volitve, upam, da ne bodo tako napete, kakor pri vas v Ljubljani, če si tudi volilci na uho šepetajo, da ne bo šlo vse tako gladko, kakor menda kdo misli.

(Nov zvon za cerkev sv. Mohorja nad Rajhenburgom.) Iz Rajhenburga se nam poroča dné 15. junija: Za čast božjo vneti Slovenci postavili so nekdaž zalo cerkev sv. Mohorja na prijaznem hribu, ki se vzdiguje visoko nad trgom rajhenburškim. Cerkev se vidi daleč na okrog ob kranjski in štajerski meji nad široko Savo. Nekdaž je bila sloveča romarska pot, kamor so se zatekali verni Slovenci v trdnem zaupanju na svojega zavetnika. A tudi sedanji prebivalci širne fare rajhenburške in sosednih župnij hočejo biti verni, vredni nasledniki svojih očetov. Pretečeno nedeljo potegnili so v zvo-

nik nov zvon iz livarne g. Samasse v Ljubljani; zvon, ki bode s svojim milodonečim glasom dan na dan oznanoval slavo božjo in klical Slovincem, naj molijo, da se katoliška vera ohrani krepka in trdna mej ljudstvom slovenskim.

(Župan za Celje potrjen.) Z odlokom dne 1. junija je cesar potrdil izvolitev dr. Neckermana za celjskega župana.

(Shod „Hrvatske“ v Gradcu razpuščen.) Akademsko društvo „Hrvatska“ v Gradcu je osnovalo v proslavo tridesetletnega političnega delovanja Antona Starčevića shod, kateri pa je bil po oblastvu razpuščen.

(Tržaški gostilničarji štrajkajo.) Shod gostilničarjev v Trstu sklenil je naznaniti tržaškim poslancem, da hočejo dné 1. julija vsi zaprte imeti gostilnice v Trstu, ako se vvede od mestnega starešinstva zahtevani vžitinski davek na vino, ker si gostilničarji ne upajo zmagovati tolikih bremen.

(Iz Dubice bosanske) se nam piše dné 14. t. m.: Nedavno je pri nas neki Šokac (tako tukaj pravijo katoličanom), ki je bil gozdar neke spahinske šume, ubil Turka, kateri je prišel sekati v šumo. To pa je provzročilo veliko razburjenje med Turki in zdaj zahtevajo glavo za glavo. Najbrže se jim bo to tudi posrečilo, kajti Turki ne varčujejo z denarjem, kjer treba kaj storiti za Turka. To se je videlo tudi pri ubijalcih pokojnega Val. Laha; Turk, ki je bil pri tem prizadet, bil je popolno prost. — Zaradi desetine je med Turki velika nevolja; tolažili so nas, da bodo letos odpravili desetino, a to se ni vresničilo. Turki govoré, da se hočejo izseliti v Azijo; ako se to zgodi, bo zopet dovolj zemlje na prodaj. — Kupčija s prešiči in govedo je prepovedana zaradi bolezni; konji pa se prav dobro prodajajo, ker je mnogo italijanskih kupcev po naših krajih. Setev koruze se je dovršila še le ta teden; ako ne bomo imeli gorke jeseni, niti dozorela ne bo. Žita so sploh bolj slaba. Kebri pri nas niso učinili kvara.

(Advokatov v Avstriji) je 3110; na vsakih 7667 ljudi pride eden advokat. Toda to je po raznih deželah zelo različno. Na Kranjskem pride eden še le na 23.700 prebivalcev, na Primorskem na 5400, na Štajerskem na 8300, v Galiciji na 15.380. — Od 910 sodišč jih je 309, kjer še ni nobenega advokata naseljenega.

Telegrami.

Dunaj, 16. junija. Vlada je koncem današnje seje zbornici predložila dva važna načrta zakonov, in sicer 1. o osnovi zadrug pri rudarstvu; 2. o uvedanju naredeb v pospeševanje sporazumljenja mej podjetniki in delavci.

Dunaj, 17. junija. Na predlog poslanca Plenerja se je sklenilo, nujno obravnavati o provizoričnem budgetu. Potem se je provizorij dovolil v drugem in tretjem branju do konca julija. — Budgetna debata se na to nadaljuje. Grof Taaffe poprime besedo in izjavi, da vlada pozivlja oč k premirju ni pričakovala, da se zmerne stranke trajno odrekó svojemu stališču, še manj se je pa zanašala, da bi mirovali radikalnejši elementi. Vlada je le nameravala zadržati resnejše razpore, da se spolni želja velike večine prebivalstva, ki želi mir, in rešijo naj se socijalne in gospodarske naloge. To željo goječ bode vlada z vsemi svojimi močmi delala na to, da doseže namen, omenjen v prestolnem govoru. Nove volitve dale so parlamentarične stranke. Daljši razvoj parlamentaričnega delovanja je odvisen od zmernosti, modrosti, politične previdnosti onih strank, katere je poštevati. V duhu prestolnega govora se morajo obravnave polagoma ter mirno razvijati in tudi s časom pripraviti tla za blagodejno skupno delovanje. Ministerski predsednik izraža svojo zadovoljnost, da so zmerne stranke pripravljene ravnati se po prestolnem govoru, s samozatajevanjem omejevati svoje strankarske programe in zjediniti se z vlado, izogibajoč se kolikor mogoče političnih nasprotstev, v skupno delo. Posebno vlado veseli, da se je velika mnogobrojna stranka, zastopajoča nemške volilce, katera je dosedaj stala na strani, se zopet začela aktivno udeleževati parlamentarnih del. Minister-

ski predsednik je zagotavljal, da vlada jako želi sodelovanja te stranke pri daljšem izvajanju programa prestolnega govora. Sodelovanje odličnih strokovnjakov in veščakov te stranke bode gotovo pospešilo rešitev važnih stvari. Govornik sklepa z upanjem, da bode vlada z izvajanjem programa prestolnega govora koristila državi celoti in interesom posamičnih dežel. Živahno odobravanje po vsej zbornici.

Basel, 16. junija. Ponesrečeni vlak je imel dve lokomotivi, pratežni in poštni voz ter 10 osebnih vagonov. Lokomotivi, pratežni voz in štirje osebni vozovi zvrnili so se v reko. Jeden voz drugega razreda je strtl na dnu reke Birs. Do treh popoldne izvlekli so 65 mrličev, pri petih se ni moglo konstatovati, kdo so. Neznance bodo fotografovali, potem pa z drugimi vred pokopali na mönchsteinskem pokopališču.

Pariz, 16. junija. Na zahtevanje diplomatov je kitajski cesar zaukazal, da se imajo tujci in misijonarji varovati ter prouzročitelji nemirov ob Yangsekiangu kaznovati.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—116)

Vabilo

četrti redni občni zbor
„Katol. tiskovnega društva
v Ljubljani“

v sredo dné 1. julija 1891 ob 10. uri dopoldne
v veliki dvorani

knezoškofovske palače.

Dnevni red:

1. Ogovor predsednika.
2. Tajnikovo poročilo o odborovem delovanju v minolem društvenem letu.
3. Posamezni nasveti in predlogi.*)

V Ljubljani, dné 10. junija 1891.

Odbor.

*) Hdot namerava staviti kak predlog, mora ga predložiti odboru vsaj do 26. junija t. l.

Tujci.

15. junija.

Pri **Maliču**: Dr. Faber, zasebnik; Oesterreicher; Tyhy, tovarnar; Markowski, potovalec; Rau, trgovec, z Dunaja. — Stakul iz Zagreba. — Reich, trgovec, iz Budimpešte. — Zeidler, zasebnik, z nečakinjo, iz Bolzana. — Prankowsky iz Pulja. — Hutter, zasebnik, iz Kočevja. — Krenn, zasebnik, iz Trsta. — pl. Göhslet z Zidanega Mosta. — Schuster, trgovec, iz Svitave. — Krese, trgovec, iz Olomuca. — Harrer, učitelj, iz Dolge Luže.

Pri **Stonu**: Pelnař, nadinženir; Kohn, odvetniški koncip., s soprogo; Steinberger; Wachslar, potovalec; Bloch, Klinger, Jagodic, trgovci, z Dunaja. — Schiedermaier, trgovec, iz Norimberka. — Aquaroti, trgovec, iz Zagrada. — Vidie, predstojnik, iz Hrpelji. — Trojan, trgovec, iz Gradca. — Schauer, zasebnik, s Štajerskega.

Pri **avstrijskem caru**: Vidmar, trgovec, iz Črnega Vrha.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Tovarna cerkvene oprave.
Premovana 1873, 1881.
Jožef Deiller,
tovarna cerkvene oprave in izdelovalnica paramentov,
Dunaj, VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik: Franc Brückner.
Na dogovorjena naročila se izdelujejo vsi cerkveni paramenti, kakor:
pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, bandera itd. itd.,
pa tudi (26—10)
cela mašna obleka v najpravičnejši obliki.
Cerkveni paramenti.

Pri **bavarskem dvoru**: Debelak, zasebnik, s soprogo, iz Sežane. — Peris, vinotržec, iz Jaske. — Duhe, zasebnik, iz Kočevja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Errath, trgovec, iz Mokronoga.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v inč
		razkoma v mm	toploma po Celšiju			
7. u. zjut.		78.44	12.8	brzv.	dež	45.40
16. 2. u. pop.		73.23	13.4	sl. jzpad	dež	
9. u. zveč.		73.42	11.6	"	oblačno	
Srednja temperatura 12.6°, za 5-8° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92	gl.	35	kr
Srebrna " 5% " 100 " 16%	92	"	20	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	111	"	20	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	50	"
Akcije avstr.-ogerske banke	1019	"	—	"
Kreditne akcije	300	"	—	"
London	117	"	35	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleonid.	9	"	29 1/2	"
Cesarski cekini	5	"	55	"
Nemške marke	57	"	55	"

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. junija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	12	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež,	5	69	Surovo maslo,	—	68
Ječmen,	4	55	Jajce, jedno	—	2
Oves,	3	25	Mleko, liter	—	10
Ajda,	5	69	Goveje meso, kgr.	—	60
Proso,	5	69	Telečje	—	50
Koruz,	5	80	Svinjsko	—	66
Krompir,	2	59	Koštrunovo	—	40
Leča,	10	—	Pišanec	—	44
Grah,	9	—	Golob	—	18
Fižol,	9	—	Seno, 100 kgr.	1	51
Maslo, kgr.	—	85	Slama,	2	23
Mast,	—	68	Drva trda, 4 mtr.	6	40
Špeh svež,	—	54	" mehka, "	4	40

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo, da se bode darovala sv. maša zadušnica za našega v Gospodu počivajočega

VASA

še le v soboto, dné 20. t. m., ob 10. uri dopoldne v stolni cerkvi pri sv. Nikolaju. (1)

Rodbina Petričić-Suyer.

Podobarska delavnica
Josipa Šubica,
Gorenja Vas pri Škofji Loki.

Odprl sem svojo podobarsko delavnico in usojam si naznaniti in priporočiti se preč. duhovščini in sl. občinstvu za vsa v

podobarsko stroko

spadajoča dela, kot: Podobe iz lesa, kamna, gipsa in cementsa, isto tako oltarje iz lesa in marmor-cementsa v vseh cerkvenih zlogih. Tudi prenavljam stare oltarje in prižnice. — Vse izvršim dobro, natančno in ceno!

Spoštovanjem

JOSIP ŠUBIC,
podobar. (5—3)